

P 11741
ACTA REG. SCIENT. UNIVERSITATIS HUNG.

BUDAPESTINENSIS

ANNI MDCCCCX—MDCCCCXI.

FASCICULUS I.

I.

BESZÉD,

MELY

A BUDAPESTI KIR. MAGY. TUDOMÁNYEGYETEM

MDCCCCX—MDCCCCXI. TANÉVI

RECTOR MAGNIFICUSA ÉS TANÁCSÁNAK

BEIKTATÁSOKOR

1910. SZEPTEMBER 18-ÁN TARTATOTT.

II.

AZ EGYETEM MDCCCCIX—MDCCCCX. TANÉVI TÖRTÉNETE.

III.

TANÉVMEGNYITÓ BESZÉD.

A BUDAPESTI KIRÁLYI MAGYAR TUDOMÁNYEGYETEM TULAJDONA.

BUDAPEST,

M. KIR. TUDOMÁNYEGYETEMI NYOMDA.

1910.

P 11744

ACTA REG. SCIENT. UNIVERSITATIS HUNG.

BUDAPESTINENSIS.

ANNI MDCCCCX—MDCCCCXI.

FASCICULUS I.

I.

BESZÉD,

MELY

A BUDAPESTI KIR. MAGY. TUDOMÁNYEGYETEM

MDCCCCX—MDCCCCXI. TANÉVI

RECTOR MAGNIFICUSA ÉS TANÁCSÁNAK

BEIKTATÁSAKOR

1910. SZEPTEMBER 18-ÁN TARTATOTT.

II.

AZ EGYETEM MDCCCCIX—MDCCCCX. TANÉVI TÖRTÉNETE.

III.

TANÉVMEGNYITÓ BESZÉD.

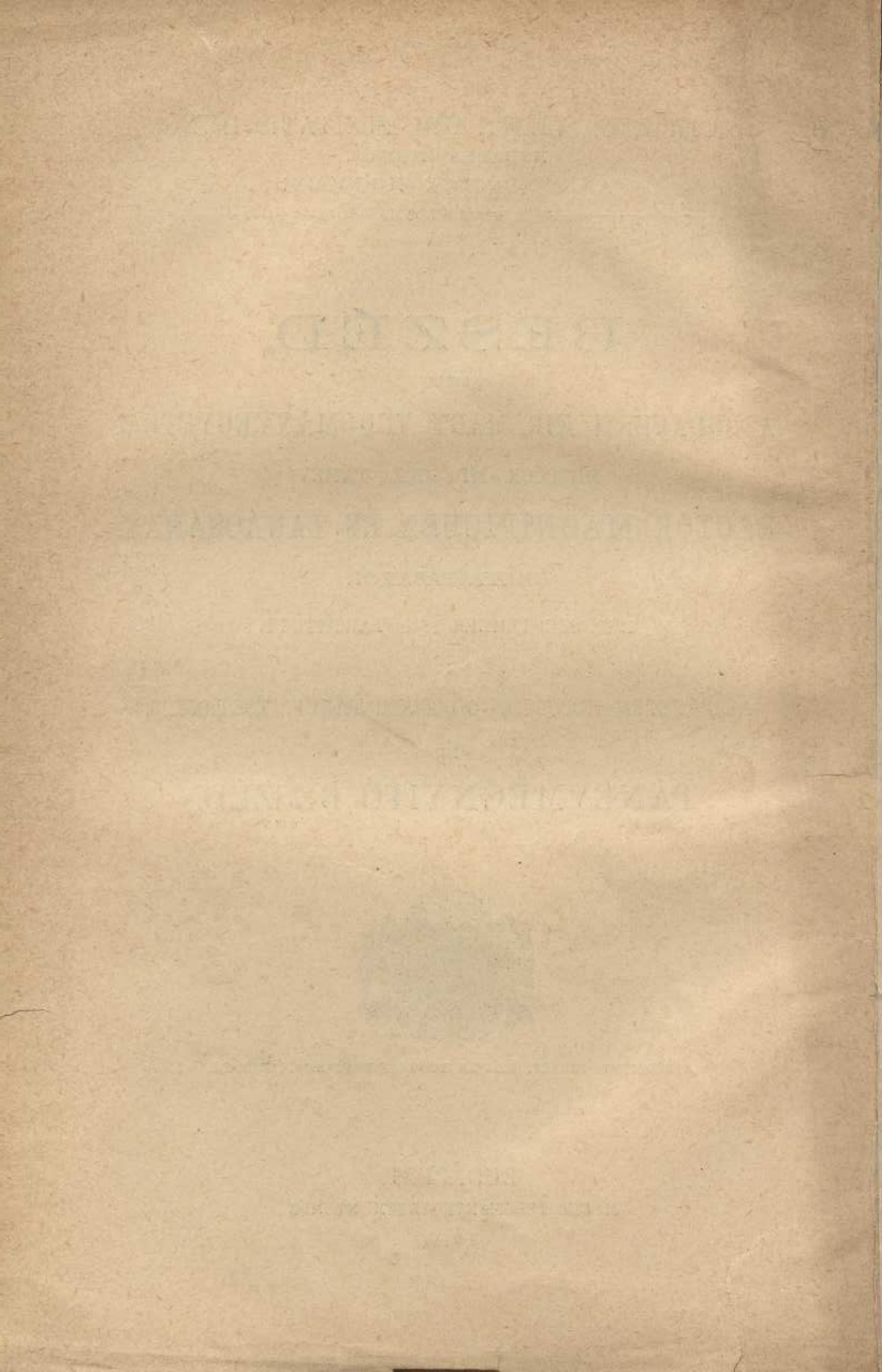
A BUDAPESTI KIRÁLYI MAGYAR TUDOMÁNYEGYETEM TULAJDONA.

BUDAPEST,

M. KIR. TUDOMÁNYEGYETEMI NYOMDA.

1910.

BESZÉD,

MELYLYEL

Dr. SÁGHY GYULA,

M. KIR. UDVARI TANÁCSOS, AZ ÖSSZES JOGTUDOMÁNYOK DOCTORA, KÜZ- ÉS VÁLTÓ-
ÜGYVÉD, AZ OSZTRÁK POLGÁRI JOG NYILVÁNOS RENDES S AZ EGYHÁZI ÉS RÓMAI JOG
JOGOSÍTOTT TANÁRA, A MAGYAR JOGÁSZGYŰLÉS ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGÁNAK S A MAGYAR
ÁLTALÁNOS MAGÁNJOGI TÖRVÉNYKÖNYV ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁGÁNAK TAGJA, AZ ELSŐ
ALAPVIZSGÁLATI, A JOGTUDOMÁNYI ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI ÁLLAMVIZSGÁLATI BIZOTTSÁGOK
BELTAGJA, A JOG- ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI KAR VOLT DÉKÁNJA, ORSZÁGGYŰLÉSI S KATH.
AUTONÓMIAI CONGRESSUSI KÉPVISELŐ, A KÉPVISELŐHÁZ OKTATÁSÜGYI BIZOTTSÁGÁNAK
TAGJA, A SZÉKESFŐVÁROS BELVÁROSI ISKOLASZÉKÉNEK ELNÖKE, A KATH. VALLÁS- ÉS
TANULMÁNYI ALAPOK ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁGÁNAK, VALAMINT AZ OKTATÁSÜGYI TANÁCSNAK
TAGJA, AZ ORSZÁGOS POLGÁRI ISKOLAI EGYESÜLET ELNÖKE STB., A BUDAPESTI KIR.
MAGYAR TUDOMÁNYEGYETEM 1909—10. TANÉVI RECTOR MAGNIFICUSA,

RECTORI MÉLTÓSÁGÁRÓL BESZÁMOLT

1910. ÉVI SZEPTEMBER HÓ 18-ÁN.

Tekintetes Egyetemi Tanács!

Tisztelt Egyetemi Közgyűlés!

Az idő forгатag kereke ismét új tanév kezdőpontjára juttatott bennünket. Ezzel a mult tanévi rector és dékánok ebbeli hivatása egyetemi szervezötünk szerint befejezést nyer és megkezdődik az új rector, az új dékánok és az új egyetemi tanács működése.

Mai közgyűlésünk tulajdonképi főtárgya volna az új tanév ünnepélyes megnyitásának keretében az új rector és dékánok beiktatása; az új rector részéről pedig az ünnepélyes székfoglalóbeszéd megtartása. Sajnos azonban, hogy érdemdús jeles rector-utódom betegeskedése meggátolván hivatalának ez időszerinti átvételét, köztünk való megjelenését és így székfoglalóbeszédének megtartását is, a mai ünnepélyes közgyűlésnek feladata csak részben lesz elérhető. Abból ezúttal az új rector ünnepélyes beiktatása és megnyitóbeszéde elmarad s így az csupán a lelépendő rector beszámolójára, az új dékánok beiktatására és az orvoskari dékán részéről az egyetemi ifjúsághoz intézendő megnyitóbeszédre fog szorítkozni.

Ennek következtében az új rectornak beiktatása csak később és csak az egyetemi tanács szűkebb keretében fog majd megtörténni, amint egészségi állapota megengedendi, hogy a rectori hivatalát átvehesse.

A mult tanév történetének bő ismertetése külön nyomtatott kiadásban közzététvén, abban részletesen fel vannak tüntetve mindazok az események, ténykedések és intézkedések, amelyek egyetemi életünket a lefolyt tanévben valamely vonatkozásban érintették és érdekelhették. Ezért részemről rectori beszámolómban rövid lehetek, csak rövid visszapillantásra óhajtok szorítkozni a lefolyt tanév fontosabb és kiemelkedőbb általános érdekű mozzanataira vonatkozólag. Elsősorban az egyetemi élet körében előforduló veszteségek és gyarapodások feltüntetésére, azután az egyetemi tanszemélyzet és a hivatalnoki személyzet körében előfordult kitüntetésekre terjeszkedem ki.

I.

A lefolyt tanév alatt a következő szomorú és gyászos veszteségek érték egyetemünket. A jogi kar egy igen érdemes régi magántanárát, dr. HOFFMANN JÓZSEFET vesztette el 1909 november 11-én. Az orvosi kar pedig szintén egyik nagyon kiváló tagját, thurzóbányai dr. ELISCHER GYULA cz. rk. tanárt 1909 november 28-án. Majd 1910 február 15-én elvesztette a hírneves bőrgyógyászt, szintén cz. rk. tanárt, RÓNA SÁMUELT. Legtöbb súlyos veszteség érte a mult tanévben a bölcsészeti fakultást, amelynek nagynevű jeles tagja, dr. GYULAY PÁL nyug. ny. r. tanár életének 84-ik évében s 32 évi tanári működés után 1909 november 9-én hunyt el, majd 1910 augusztus 3-án aránylag még fiatal tagja, egyetemi tanárságának 3-ik, életének pedig 49-ik évében dr. KATONA LAJOS ny. r. tanár. Nagyérdemű magántanárai közül pedig KASSAI GUSZTÁV 1909 október 4-én és SIMONKAY LAJOS 1910 január 2-án hunytak el. Az egyetemi tanácsnak s egyetemünk tan-

testületének kegyeletes emlékezete fogja megőrizni mindenha mind eme jeles tanerők emlékét.

Ezen veszteségekkel szemben örvendetes szaporodás is történt az egyetemi tanszemélyzetben. Hiszem, hogy az új tanerők mindannyian nyereséget fognak képezni egyetemünkre és előmozdítandják feladatának minél sikeresebb megoldását. Kineveztetett a hittudományi fakultáson dr. Kmoskó Mihály az ószövegségi szentírás és héber nyelv ny. r. tanárává. A jogi karban dr. Notter Antal az egyházjog ny. rk. tanárává. Az orvosi karban dr. Udránszky László az élettan ny. r. tanárává, dr. Nékám Lajos a bőr- és bujakórtan ny. r. tanárává, dr. Ónodi Adolf az orr- és gégegyógyászat ny. rk. tanárává. A bölcsészeti fakultáson dr. Haraszi Gyula a francia nyelv- és irodalomtörténet ny. r. tanárává, dr. Winkler Lajos a vegytan ny. rk. tanára pedig ugyanazon tanszék ny. r. tanárává, dr. Buchböck Gusztáv a vegytan ny. rk. tanárává, dr. Siegescu József a román nyelv és irodalom ny. rk. tanárává.

Magántanári képesítést nyert a hittudományi karban: dr. Jehlicska Ferenc. A jog- és államtudományi karban: dr. Tóth Lajos. Az orvostudományi karban: dr. Pándy Kálmán, dr. Ranschburg Pál, dr. Kovács József, dr. Lénárt Zoltán, dr. Alexander Béla, dr. Hári Pál, dr. Gebhardt Ferenc, dr. Pauncz Márk, dr. Navratil Dezső, dr. Ritoók Zsigmond, dr. Scipiadés Elemér, dr. Mansfeld Géza, dr. Bálint Rezső és dr. Juba Adolf. A bölcsészettudományi karon: Rados Gusztáv, dr. Darkó Jenő.

II.

A tanári személyzetből tanári és kulturális működésük megérdemelt elismeréseül kitüntetést nyertek

a hittudományi karban: dr. SZÉKELY ISTVÁN volt rector és prorector, az orvostudományi karban: dr. GROSZ EMIL és a bölcsészettudományi karban: dr. FINÁCZY ERNŐ magy. kir. udv. tanácsosi címet, ezenkívül az orvostudományi karban dr. MÜLLER KÁLMÁN cz. rk. tanár a magyar bárói méltóságot, dr. KROMPECHER ÖDÖN, dr. FENYVESSY BÉLA, dr. VEREBÉLY LÁSZLÓ, dr. SZONTAGH FÉLIX magántanárok egyet. rk. tanári címet. A hivatali személyzetből pedig dr. MARGITAI ANTAL egyetemünk érdemes tanácsjegyzője a kir. tanácsosi címet nyerte. Ezeken kívül a hivatalnoki személyzet köréből buzgó munkásságuk elismeréséül rectori jogomnál fogva, az egyetemi tanács egyértelmű hozzájárulásával kineveztem fizetéstelen egyetemi fogalmazókká a rectori hivatalban DUNAY JENŐT és BELLER JÁNOST, a bölcs. karban pedig HORVÁTH JENŐT; fizetéstelen egyetemi irodatisztté a jogi karban RÓNYAI SIMON REZSŐT, az orvosi karban pedig KALAPOS JÓZSEFET, fizetéstelen egyetemi irodasegédtsztté a rectori hivatalban LÁSZLÓ ALBERTET.

III.

Az irodalom, művészet és a közélet kiválóságai közül: orvosdoctori díszoklevelet nyert gr. APPONYI ALBERT az orvosi kar intézményeinek kiváló gondozásáért, bölcsészetdoctori díszoklevelet nyert KHERNDL ANTAL műegyet. ny. r. tanár a műszaki tudományok, MIKSZÁTH KÁLMÁN az irodalom és GOLDMARK KÁROLY a zeneköltészet kiváló és sikerdús műveléseért.

Sub regis auspiciis doctorrá avattattak: MOLNÁR VIKTOR vall. és közokt. min. államtitkár, királyi képviselő közreműködésével dr. NEMESHEGYI TIBOR államtudományi, dr. VÁMOSI LÁSZLÓ és dr. DÉVAI ISTVÁN jogtudományi tudorok.

IV.

Egyetemünk tanácsa nagyszámú külföldi congressuson és ünnepélyen képviseltette magát.

A honi hatóságok, testületek és intézetek által rendezett ünnepélyek közül, amelyeken egyetemünk képviselte is megjelent, időbeli sorrend szerint is elsőnek említhetem az aradi Kossuth Lajos szobor 1909 szeptember 19-iki felavatását, amelyen az egyetem képviselőjében mint az egyetem rectora dr. BALLAGI ALADÁR ny. r. tanárral együtt vettem részt és az emlékműre az egyetem részéről megfelelő rövid beszéd kíséretében koszorút tettem le.

Majd nagy nemzeti történetírónk, THALY KÁLMÁN 1909 szeptember 30-án Pozsonyban lefolyt temetésén képviseltem a budapesti tudományegyetemet és tettem ravatalára koszorút.

Ugyancsak magam képviseltem az egyetem tanácsát, mint rector a Petőfi-ház 1909. évi november hó 7-én tartott megnyitó-ünnepélyén.

Kossuth Lajos hamvainak a Kerepesi-temető Kossuth-mauzoleumába való áthelyezése alkalmából Budapest székesfőváros 1909 november 29-én lefolyt országos ünnepségén egyetemünk tanácsa teljes díszben jelent meg, s mint az egyetem rectora az egyetem koszorúját rövid alkalmi beszéd kíséretében helyeztem a ravatalra.

A József főherczeg úr ő cs. és kir. fensége legfőbb védnöksége alatt gr. Széchenyi István halálának félszázados évfordulója emlékére Budapesten 1910 április 8-án tartott országos Széchenyi-ünnepélyen s a következő napon tartott koszorúzó-ünnepélyen egyetemünk tanácsa teljes díszben vett részt, s mint az egyetem rectora a

legnagyobb magyar működését méltányló rövid beszéd kíséretében koszorúztam meg annak emléksobrát.

Az orsz. Mikszáth-ünnepélyen 1910 május 16-án a tanács szintén teljes díszben jelent meg és ott a tanács élén üdvözlőbeszéd kíséretében nyújtottam át Alma Materünk tiszteletbeli bölcsészetdoktori oklevelét a nagynevű ünnepelt írónak.

Ugyancsak teljes díszben jelent meg az egyetem tanácsa, a rectorral élén, a műegyetemnek Ő csász. és apost. kir. Felsége legmagasabb jelenlétében 1910 május 25-én tartott záróköletételi ünnepélyén.

V.

Ami egyetemi hallgatóságunk számát illeti, a lefolyt tanév első felében 7479, a második felében 6751 hallgatónk volt, akik közül teljes tandíjmentességet élveztek 1301-en és fél tandíjmentességet 962-en. Az elengedett tandíjak összege 232.125 koronát tett ki, amiből az első félévre 114.900 korona, a második félévre 117.225 korona esik.

Ösztöndíjat élvezett 916 hallgató összesen 462.333 korona 87 fillérnyi összegben.

A különböző ifjúsági egyesületek, mint az Általános Egyetemi Segély-Egylet, a Mensa-Academica, a joghallgatók, az orvoshallgatók és bölcsészhallgatók segélyegyletei, tudományos és önképző-egyletei kitűzött céljaik megvalósításában buzgó és hasznos működést fejtettek ki.

Épúgy az Egyetemek Kórház-Egylete is igen tevékeny és áldásos működést folytatott és f. évi május 29-én a legmagasabb védőhelyettes, JÓZSEF főherceg úr ő cs. és kir. fenségének részvétele mellett tartotta meg igazgató-tanácsi ülését, amelyen a Kórházegylet

humanitárius céljainak előmozdítására több nagyobb fontosságú határozat hozatott. Fekvő betegek 405 ápolási nappal vették igénybe az egyetemi kórházat. Ezenkívül még 950 beteg részesült gyógykezelésben. A kórházegyleti igazgató-tanács s a kezelő- és rendelő-orvosok önzetlen és nemes munkálkodása méltán megérdemli az egyetemi hallgatóság s a magyar társadalom elismerését.

Az Egyetemi Olvasó Csarnok alapszabályai átalakításával kapcsolatban „Egyetemi Kör“ nevet vett föl s az új alapszabályok jóváhagyásával autonómiáját visszanyerte.

A Budapesti Egyetemi Athletikai Club, melynek alapszabályai szintén többrendbeli módosítást és bővítést nyertek, az ifjúság testi fejlesztésére ez évben is üdvös és serény működést fejtett ki.

A zenei képzettség fejlesztésében pedig az Egyetemi Énekkarok folytattak eredményes tevékenységet.

VI.

Mindezen egyesületek kulturális és humanitárius céljainak előmozdítása indította a tanácsot a Miniszter úr önagyméltósága által jóváhagyott s a jelen tanév kezdetétől életbe léptetett ama javaslat tételére, hogy nyomtatványköltség címén minden egyes hallgatótól a quaestura által egy korona szedessék be. Ezen intézkedés, úgy látszik, a sajtó némely organumaiban, nem ismervén annak természetét és célzatát, félreértésre szolgáltat alkalmúl; pedig nálunk, ahol ifjúsági egyesületeink nagyobb alapítványokkal nem igen támogattnak, gondoskodni szükséges megfelelő anyagi eszközökről és ezen az egyeseket éppen nem súlyosan terhelő jövedelmi forrásból évenként több ezer koronára menő

összeg fog ezen számos és hasznos egyetemi egyesületek között felosztathatni, miután az előállítási költség levonása után fenmaradó összeg tisztán és egyedül az egyetemi ifjúság kulturális és humanitárius egyesületeinek segélyezésére van szánva.

Hasonlóképen támadások intéztettek egyes sajtó-organumokban az egyetemi tanrendnek évtizedek óta szokásos tradicionális kiállítása ellen is. A rectori hivatalnak, mint az egyetemi központi adminisztráció organumának ugyan e tekintetben csak az egyes karok részéről saját hatáskörükben elkészített tanrend anyagának egybeállítása és kinyomatása képezi feladatát. De azért a támadás az egyes karokkal szemben sem állhat meg, mert a tanrendnek az órák szerinti rovatos összeállításában annak anyaga felett nemcsak az egyetemre kerülő, már érettségi vizsgát tett ifjúság, hanem minden laikus is kellő áttekintést nyerhet. Azonkívül mindegyik egyetemi tanuló kezébe kapja, még pedig teljesen díjtalanul, a tanulmányi és fegyelmi rendet, amelyből magának teljes tájékozást szerezhet a tantárgyaknak évfolyamok szerinti megválasztásánál. Megengedem, lehetnek egyes hiányai a tanrend mai szokásos alakjának s talán a tanrendben lehetne ez irányban is valamely útmutatással szolgálni; de csakis tanácskép, mert hiszen a tanszabadság folytán kötelezőleg előírni, hogy valaki mely tantárgyakat válasszon hallgatásra, az egyetemi hatóságnak nincs módjában. De még nem is tapasztalta eddig az egyetemi hatóság, hogy a tanrend illetően összeállításából a hallgatóságra valamely hátrány és a tantárgyak helytelen megválasztása következett volna. Azért kötelességemnek tartom erről a helyről e tekintetben az egyetem egyes karait is megvédeni, amelyek, meg

vagyok győződve, hogy teljes odaadással karolják fel mindenkor az egyetemi ifjúság érdekét is. Így nem fognak elzárkózni a jövőben esetleg egyes fölöslegesnek mutatkozó kisebb részletek kihagyásától, — mert hiszen legföljebb csak ilyenekről lehet szó, mert gondos átlapozás mellett olyan nagyon sok fölöslegest senki sem fog találni a tanrendben — valamint egyik-másik irányban, tanulmányaik beosztása tekintetében az egyetemi tanulóifjúságnak tanácsot adó útmutatások befoglalásától és általában az áttekinthetőségnek minden irányban lehető megkönnyítésétől.

A tanács a maga részéről a régi műegyetem átalakítási munkálatait többszörösen megsűrgette, sajnos azonban sürgetése mindeddig teljes eredményre nem vezetett, mert az összes helyiségek ebben a félévben a bölcsészeti kar részéről nem lesznek még átvehetők. Remélem azonban, hogy a második félévben már a bölcsészeti karnak teljes átköltözése megtörténhetik a régi műegyetemi épületbe.

VII.

Ezekben adtam röviden összefoglalt képét a lefolyt tanév főbb mozzanatainak és eseményeinek.

Rectori működésemnek részletes vázolásával és eredményével nem kívánok bővebben foglalkozni. Csak annyit óhajtok hangsúlyozni, hogy összes tevékenységem és működésem arra irányult, hogy azoknak a szempontoknak és irányzatoknak, amelyeket székfoglalómban programmszerűleg iránytűként kijelöltem, egész erőmnek és tehetségemnek ráfordításával tölem telhetőleg megfelelhessenek.

Ezek a szempontok voltak az egyetem tudományos működésének rectori hatáskörömön belül lehető elő-

mozdítása és fejlesztése és ebben s ezzel kapcsolatban a nemzeti iránynak, a hazafias érzületnek meleg istápolása és erősítése. Az ifjúságban pedig úgy a tudományszeretet, mint a kötelességtudás, a hazafias érzés, határozott jellemképzés, a jó erkölcs és vallásosság szilárdítása és támogatása, továbbá az egyetem autonómiájának minden oldalról való védelmezése és csorbitatlan fentartása.

Volt-e tevékenységemnek mindezen irányokban sikere és mennyiben, azt elbírálni és megállapítani nem én vagyok hivatva. E felett ítélt és bírálatot gyakorol elsősorban az egyetem, mint testület a maga egészében, az ú. n. egyetemi közvélemény, azután másodsorban a nagyközönség közvéleménye. A magam részéről e tekintetben lelkiismeretemben keresek és találok megnyugvást arra nézve, hogy a magam részéről ezen szempontokat soha szem elől nem tévesztettem s erőmhöz képest minden lehetőt megtettem arra, hogy ezek egyetemi életünkben lehetőleg érvényesüljenek és erősítsenek; az egyetem autonómiája pedig minden oldalról és minden tekintetben megvédelmeztessek és megszilárdítsassék. S ha talán némi eredményt sikerült egyik-másik tekintetben elérnem, azt nem tulajdonítom egyedül a saját odaadó és egész tehetségemet és erőmet a rectori feladatoknak szentelő munkásságomnak, hanem egyszersmind és főleg annak a buzgó támogatásnak és annak a kötelességtudó, sőt a szoros kötelességen messze túlelmelkedő lelkes támogatásnak és együttműködésnek, melyet élvezni volt szerencsém elsősorban az egyetemi tanács összes tagjainak, azután pedig az összes karok tanártestületeinek részéről, valamint az egyetemi adminisztráció keretében a rectori hivatal s általában az egyetemi hivatalok

személyzetének részéről. Fogadják mindannyian ügybuzgó támogatásukért meleg és hálás köszönetemet s legyenek szívesek ezen támogatást és buzgalmat nagyérdemű, jeles utódomra is kiterjeszteni.

Ezek után, mielőtt a mai napi utolsó rectori funkcióra áttérnék, lehetetlen a rectori széktől megválnom anélkül, hogy ki ne emeljem egyetemi ifjúságunk buzgalmat, úgy tudományos munkálkodásában, mint hazafias és az egyetemi szabályoknak mindenkor megfelelő magatartásában és elismerésemet ne fejezzem ki az irányban is egyetemi ifjúságunkkal szemben, hogy mindenkor készségesen megszívlelte és követte az egyetemi előjárásának s az annak élén álló rectornak tanácsait, figyelmeztetéseit. Hosszas 42 évi s immár csak magán a budapesti egyetemen is a jövő hóban, októberben, betöltendő 40 éves tanári működésem tapasztalatai alapján képződött azon meggyőződésemet a lefolyt rectori évem tapasztalatai csak még jobban megerősítették, hogy a magyar főiskolai ifjúságot, ha vele előjárói szeretettel foglalkoznak és atyai jóindulattal érintkeznek és bánnak, könnyen vezethetik, mert alapjában a mi ifjúságunkban a jó tulajdonok azok, amelyek praedominálnak, amelyeket csak idomítani, irányítani szükséges.

Különösen fontosnak tartottam és tartom e tekintetben, hogy az egyetemi ifjúság által évenként ismételten rendeztetni szokott hazafias ünnepélyek irányítását a rector vegye kezébe s abban a tanáccsal együtt részt vegyen. Hogy ennek megvolt a maga jó eredménye, igazolja az a körülmény, hogy a lefolyt tanévben az egyetemi ifjúságnak úgy október 6-iki, mint márczius 15-iki nemzeti ünnepélyei, bár erős hazafias érzülettel és megnyilatkozásokkal, de azért minden túlzástól

menten folytak le, amiért csak ismételten teljes elismerésemet fejezhetem ki egyetemi ifjúságunkkal szemben, de egyúttal meleg köszönetemet és elismerésemet a tisztelt Tanács tagjainak is, hogy ez irányban is kegyesek voltak engemet készségesen támogatni s így az ifjúság vezetését ezzel lényegesen megkönnyíteni.

Legyen nekem megengedve rectori székből való távozásom előtt ennek felkarolását és folytatását úgy érdemdús új rectorunknak, mint a nagyérdemű új egyetemi tanácsnak s általában további utódainknak is nagybecsű figyelmébe és megfontolásába ajánlani, mert az ily tradíciók kialakulása és fentartása az egyetemi ifjúság, az egyetemi hatóságok és tanári kar közötti szorosabb kapcsolatnak és kívánatos állandóbb érintkezésnek egyik igen hathatós tényezője.

S most elértem a mai napra szóló utolsó rectori hivatalos funkciómhoz az új dékánoknak, mint egy-szersmind új tanácstagoknak beiktatásához, ami a dékáni láncok átadásával szokott egyetemünkön eszközöltetni.

E célból mi, mint egyetemünknek immár lelépendő rectora, felhívjuk az eddigi dékán urakat, méltóztassanak a dékáni lánczokkal utódaikat felékesíteni, az új dékánok pedig ezen díszjelvényekkel feldíszítve méltóztassanak dékáni székeiket elfoglalni.

*

Az új dékánok s tanácstagok beiktatása immár megtörténvén, felhívom az orvoskari dékán urat, szíveskedjék tanév-megnyitó beszédét előadni.

*   *   *

A mai ünnepi közgyűlésünk berekesztése előtt úgy a magam, mint az Egyetemi Tanács nevében,

hálás köszönetet mondok a magas cultuskormány képviselőjében megjelent MOLNÁR VICTOR államtitkár úr ő méltóságának, valamint a cs. és kir. közös és a m. kir. honvédhadsereg képviselőjében jelenlevő báró WERNHARDT és JAHL altábornagy urak őnagyméltóságaiknak.

A közös és honvédhadsereg parancsnokságainak eme meleg, ismételten tanúsított érdeklődése az egyetem, mint nemzeti culturánk nagyjelentőségű focusa iránt, egyetemünket őszinte örömmel és meglelégedéssel tölti el. Meleg köszönetet nyilvánítok továbbá WALTER GYULA püspök úr őméltóságának, a központi seminarium nagyérdemű rectorának, mint az egyház kiváló képviselőjének; s végül meleg köszönetet mondok összes kedves vendégeinknek és az összes, mai ünnepélyünkön résztvevőknek, akik jelenlétükkel mindannyian ünnepélyünk fényét és díszét emelni szíveskedtek.

Napirendünk ki lévén merítve, az ülést ezennel bezárom.

* * *

